

Dorazil policejní vrtulník. Chvíli kroužil nad loukou a pak pilot přistál na jižní straně bývalé pily.

Wisting přistání sledoval zblízka. Vrčení rotoru mu rozvibrovalo celé tělo. V rozvířeném vzduchu se nejbliž rostoucí stromy ohýbaly a tráva polehávala.

Otevřely se dveře kabiny. Vystoupil velitel zásahové jednotky z Osla, sundal si sluchátka, odložil je na sedadlo a popošel k Wistingovi. Za ním postupně vyskakovalo mužstvo i s potřebným vybavením.

„Stenberg,“ představil se muž a podal Wistingovi ruku. „Prý pro mě máte nějaké informace.“

„Pojďte se mnou,“ vyzval ho Wisting.

Dovedl velitele zásahové jednotky do dodávky, kde Stiller sledoval pohyb Toma Kerra. Čekal tam i velitel místní výjezdové jednotky Robert Vinje. Dostal zásah na povel a převzal odpovědnost za operativu namísto Kittila Grama. Wisting oba muže stručně seznámil a pak šel rovnou k věci.

„Než Tom Kerr opustil věznici, byla mu potají do boty nastrčena elektronická sledovací jednotka. Díky ní teď víme, že se nachází v jedné letní chatě asi tak sedmnáct set metrů odsud.“

Dopřál nově příchozím chvilku, aby si prohlédli satelitní snímek na obrazovce.

„Při útěku mu někdo pomáhal,“ upřesnil Wisting. „Třeba spolupachatel vražd, za které byl Kerr odsouzen.“

„Komplic,“ přikývl Robert Vinje.

Wisting přitakal.

„Soudíme, že Kerr v úkrytu vyčkává na příchod pomoci,“ pokračoval Wisting. „Že člověk, který mu pomáhal útěk připravít, si pro něj přijede. Policejní náčelnice a krizový štáb

chtějí, abychom provedli zastírací manévr, v průběhu odpoledne se z téhle oblasti stáhli a tvářili se, že jsme pátrání tady vzdali.“

Velitel zásahové jednotky popošel k monitoru se satelitním snímkem. Přikývl, jako by plán schvaloval.

„Tři naši muži se proplížili na místo,“ vysvětloval dál Wisting, „dostali ale rozkaz držet se od obytných budov dál.“

„Nemohl Kerr vysílač najít?“ zeptal se Stenberg, aniž odtrhl pohled od monitoru. „Nemůže jít o falešné signály?“

Wisting odpověď na tuto otázku přenechal Stillerovi.

„Má na sobě dva vysílače,“ vyrukoval Stiller s informací, která Wistinga překvapila. „Jeden v pravé botě, druhý vzadu za pasem kalhot.“

„Jak jste mu je dokázali připevnit, aby si jich nevšiml?“

„Při tělesné prohlídce před odjezdem z věznice,“ vysvětlil Stiller. „Abychom zdokumentovali, co bude během проверки na místě říkat, vybavili jsme ho taky mikrofonem a vysílačem, který jsme mu klipsem připevnili zezadu na opasek. Druhou sledovací jednotku jsme mu namontovali při té příležitosti. Není o moc větší než špendlíková hlavička.“

Hidlemu na monitoru naskočil nový obrázek, shodný s předchozím. Vysílač na opasku a vysílač v botě se nacházely na témže místě.

„Musíme objekt zajistit,“ řekl velitel místní výjezdové jednotky.

Hidle si poposedl, aby oba velitelé odpovídající za praktickou realizaci celé operace na monitory dobře viděli. Chvíli spolu diskutovali o terénu, jednotlivých strategiích postupu a o tom, kde se dají zřídit pozorovací stanoviště a kde bude možné odříznout Kerrovi cestu, aby nemohl prchat dál, ať už v autě, nebo lodí.

Stenberg pronesl do vysílačky několik pokynů a přes příposlech v uchu přijal odpověď. Z každého jeho pohybu, z každého jeho slova vyzařovala rozhodnost.

Na postupu se shodli za necelých pět minut.

„Fajn,“ pokývl Stenberg a vykročil ke dveřím. „Na prostranství tady venku zřídíme velitelské stanoviště. Zůstane na něm Vinje.“ Zadíval se na kolegu a pak se obrátil ke Stillerovi. „Budete mu k dispozici.“

Adrian Stiller přikývl.

„Vrtulník do půlhodiny poletí natankovat palivo,“ pokračoval Stenberg. „Pak se vrátí a zůstane tu další dvě hodiny. Nejdůležitější je, aby byl celou dobu v pohotovosti policejní člun. Posádka musí být s plánem obeznámená, ale jinak o něm nesmí vědět nikdo další.“

„Fajn,“ přitakal Wisting.

„Tak se do toho pustíme,“ uzavřel Stenberg a odsunul dveře.

Společně s Robertem Vinjem vystoupil. Jejich jednotky byly připravené. Dorazily i dvě hlídky se psy. Wisting se rozhlížel, jestli někde neuvidí Nilse Hammera, ale ten byl pravděpodobně pořád dole u ohrady společně s Line. Hammer byl jeho nejbližším podřízeným a Wisting chtěl, aby také věděl, co se bude dít. Vytáhl znovu telefon, že mu zavolá, ale s vytočením čísla otálel. Stillerův postoj naznačoval, že mu kolega nesdělil všechno.

„Měl bych vědět ještě něco?“ zeptal se ho proto.

Adrian Stiller zaváhal.

„Nic, co by se týkalo téhle akce,“ odpověděl nakonec.

„To posoudím sám,“ opáčil Wisting.

Stiller opět zavřel dveře dodávky a po chvilkovém váhání spustil:

„Myslíme si, že Komplic začal operovat na vlastní pěst.“

Wisting se znovu posadil. Adrian Stiller pronesl jméno:

„Nanna Thomleová.“

Wisting ten případ znal z médií. Vyšetřoval ho policejní obvod Východ. Nanna Thomleová zmizela v polovině července jednoho sobotního večera. Vypravila se do centra Osla a domů do Lillestrømu se potom vracela vlakem. Naposledy

byla s jistotou viděna na nádraží, kde ji zachytily průmyslové kamery. Bydlela přitom asi pět set metrů odtamtud. A na této krátké trase zmizela. O tři týdny později našel jeden turista ve Svartskogou, jižně od Osla, její pravou paži. Během pátrání v přilehlé oblasti byly v mělkém hrobě objeveny ostatní části těla. Nějaké zvíře nebo několik zvířat tělo vyhrabalo a roztahalo údy po okolí.

Modus operandi byl stejný, jaký používal Tom Kerr a jeho pomocník. Osamělá mladá dívka, která byla pozdě večer nebo v noci unesena. Než se pachatel těla zbavil, rozčtvrtil ho.

„Její ostatky byly opláchnuté chlorem,“ pokračoval Stiller.

I to byla součást Kerrova modu operandi. Své oběti čtvrtil, aby se mu vešly do nádoby, kterou pak naplnil roztokem chloru. Některá poranění střev a močových cest vznikla proto, že stejným roztokem oběti čistil i zevnitř. Čištění prováděl zažíva, než dívky zabil a rozčtvrtil.

„Efektivní způsob, jak odstranit biologické stopy,“ podotkl Wisting. „Kerrův modus operandi si mohl přisvojit jiný pachatel.“

„Byla zohavená stejně jako ta předchozí děvčata. Pachatel jí kleštěmi vytrhl bradavky. A zápěstí a kotníky měla svázané stejnými uzly.“

Kerr své oběti často přivazoval k posteli u sebe doma a tam je znásilňoval a mučil. Odřezával je patrně až po smrti.

„Dračí smyčka na zápěstí a lodní smyčka na pelesti,“ dodal Stiller.

Wisting si nevybavoval, že by takovou podrobnost někde zaslechl.

„Chápu.“

„Komplic už jednou operoval na vlastní pěst,“ pokračoval Stiller. „Říkali jsme si, že je jen otázkou času, kdy k tomu dojde znovu. Mezi zmizením They Poldenové a Taran Norumové uplynuly dva měsíce, ale Salwa Haddadová se ztratila už po pouhých čtyřech týdnech.“